

مقدمه

به گونه‌ای سیستماتیک وحدت ارزشی به وجود آوردن. اصول محوری حوزه‌های سه گانه اقتصاد، سیاست و فرهنگ بر پایه پذیرش و مسروعیت رقابت، تکرر و تنوّع شکل گرفت که خود در همسویی هنجارها و باورها در حوزه‌های ذکر شده مؤثر بود. این همان مفهوم «نژدیکی انتخابی» است که ویر در توجیه همپوشی مذهب پرستستان و سرمایه‌داری مورد استفاده قرار داده است.^۶ در جوامع غربی، کنش انتخابی که به ضرورت منطق درونی این جوامع پدیدار شد سبب گردید که انسان بعنوان شهروند در جامعه اقتدار یابد. این اقتدار فرد را قادر ساخت که از همه ابعاد شهروندی یعنی بعد مدنی - آزادی، بعد سیاسی - مشارکت، و بعد اجتماعی - رفاه، بهره‌مند گردد.

منظور از غرب شکلی از جامعه و یک حوزهٔ فعلیت است که مبتنی بر مؤلفه‌های زیر می‌باشد:

۱. اقتصاد سرمایه‌داری غیر خویشاوندی - رقابت مبتنی بر «سرمایه - دانش»^۷ برای جلب نظر مصرف‌کننده بعنوان کلیدی‌ترین عنصر تعیین‌کننده توفیق و ناکامی؛

۲. تولید برای تسهیل زندگانی - متمایز شدن «سرمایه از ثروت»^۸ و از بین رفتن تولید صرفاً برای تأمین معیشت؛

۳. مرکزیت فرد در فرایند سیاسی - تمایزات مدنی تنها مبتنی بر منفعت است؛^۹

۴. همسنگی ارزش در حوزهٔ عمومی و حوزهٔ خصوصی - عملکردها و ارزیابی‌ها در هر دو حیطهٔ عمومی (جامعه) و خصوصی (خانواده) جز در چارچوب «یک نوع مفروض از حیات اجتماعی»^{۱۰} [نظام هنجاری یکسان] متصور نیست. در چنین بستری تعارض میان اخلاق خصوصی و جمعی از بین می‌رود.^{۱۱}

با توجه به این واقعیت که «شرایط اجتماعی عبارت از مناسبات اجتماعی است و این مناسبات بر پایهٔ رفتارهایی قراردادی تعریف می‌شود»،^{۱۲} رنسانس (تحول در زیباشناختی قرون وسطایی)^{۱۳} و چالش اولانیستی در برابر تفکر ارسطو،^{۱۴} اصلاح مذهبی (جدایی جهان مادی از جهان فیض

در هر مقطع تاریخی واژگان خاصی است که بیانگر ماهیت و جوهر آن دورهٔ تاریخی است: «امپریالیسم»، واژهٔ نمادین نیمة اول قرن بیست و «توسعه» واژهٔ شکل‌دهندهٔ چارچوب مباحثات، تحلیل‌ها و نتیجه‌گیریها در عرصه‌های سیاست، اقتصاد و فرهنگ و اجتماع در اوایل نیمة دوم قرن بیست بود. «جهانی شدن» در زمرة واژگانی است که بستر شکل‌دهندهٔ ماهیت عرصه‌های گوناگون انسانی در قرن حاضر است. این استدلال نباید این واقعیت را از نظر دور سازد که جهانی شدن پدیدهٔ تازه‌ای نیست، بلکه ریشه در تحولات فکری و مادی در غرب دارد. جهانی شدن بعنوان یک پدیده، بازتاب یک فرایند تاریخی و پیامد منطقی و غیرقابل اجتناب تحولات چندسدهٔ گذشته در غرب است. به دنبال بومی شدن و متین شدن نهایی محتوای این تحولات در غرب، حال شاهد حرکت در جهت جهان‌شمول شدن ارزشها و نهادهای غربی در گسترهٔ گیتی تحت لوای جهانی شدن هستیم که از طریق آن زمینهٔ سلطهٔ کشورهای غربی فراهم می‌آید.

- بستر سازی ارزشی و مادی در غرب برای پاگیری پدیدهٔ جهانی شدن

جهش تاریخی مجموعهٔ جغرافیایی خارج از جهان شرق در سدهٔ هیجدهم، بواسطهٔ ارزشهاي «عصر انقلاب»^{۱۵} یعنی صنعت‌گرایی، فردیت و نفی وراثت سیاسی^{۱۶} عینیت یافت. این فرایند در مسیر خود «بهار خلقها»^{۱۷} را امکان‌پذیر ساخت و «این عقیده را که جامعه یک موجود مکانیکی است و چون منظومهٔ شمسی، برون از قلمرو زمان است متزلزل ساخت». رسیدن به چنین درکی، جزئیت‌های اقتصادی، سیاسی و فرهنگی را که بر اساس انگاره‌ها و استنباطه‌های متضاد و متفاوت عمل می‌کردند یکباره در هم ریخت و پاگیری «معجزهٔ اروپا»^{۱۸} را امکان‌پذیر نمود.

ренسانس، اصلاح مذهبی، روشنگری و انقلاب صنعتی بعنوان چهار نقطهٔ عطف تاریخی در غرب در حیطه‌های نظام‌دهندهٔ جامعه یعنی اقتصاد، سیاست و فرهنگ برای نخستین بار

جهانی شدن: تکامل فرایند برون‌بری ارزشها و نهادهای غربی

دکتر حسین دهشیار
دانشکده حقوق و علوم سیاسی -
دانشگاه علامه طباطبائی

○ جهانی شدن، بعنوان
یک پدیده، بازتاب یک
فرایند تاریخی و پیامد
منطقی و گریزناپذیر
تحولات چند سده گذشته
در غرب است. به دنبال
بومی شدن و متنی شدن
نهایی محتوای این تحولات
در غرب، حال شاهد
حرکت در جهت
جهانشمول شدن ارزشها و
نهادهای غربی در گستره
گیتی زیر پرچم جهانی
شدن هستیم که از طریق آن
زمینه سلطه کشورهای
غربی فراهم می‌آید.

استعداد آنان در این زمینه می‌دانند. گسترش اخترات و نوآوری در زمینه فن آوری به ثروت فراواتر و توسعه زندگی مادی توده‌ها منجر می‌گردد که مبتنی بر این اعتقاد است که سرمایه‌داری متراffد با توسعه است.^{۲۴} در سطحی بالاتر از اینان در هرم ترقی، کسانی پدیدار گشته‌اند که این باور را اشاعه دادند که تحولات فن آوری به تبع خود نهادهای سیاسی، فرهنگی، اقتصادی و اجتماعی را متتحول خواهد کرد و این به مفهوم دموکراتیزه شدن ساختار قدرت در جامعه خواهد بود و در واقع از نظر تجربی صحبت از یک «اقتران دائم»^{۲۵} در میان است. سرانجام اینکه در طول این فرایند تاریخی در رأس هرم کسانی قرار گرفته‌اند که این باور را رواج دادند که به دنبال تسلط بر طبیعت و نهادهای حاکم بر جامعه، انسانها به ترتیب به تفاهم بین خود دست خواهند یافت و فردیت انسان به گونه غایی آن در شکل گذار کنش عقلانی - هدفمند که به تبع رعایت قواعد فنی حادث می‌شود به کش ارتباطی که ناشی از هنجارهای وفاقي (عقلانیت ارتباطی) است امکان پذیر می‌گردد.^{۲۶}

فرایند جهش تاریخی غرب که در سده‌های گذشته پا گرفت بیانگر یک گسل تاریخی است؛ چه، مردمان در این مجموعه جغرافیایی پس از توفیق در وفق دادن خود با محیط زندگی در جهت حفظ بقا، رفتارهای به این مهム دست یافته‌اند که محیط زندگی خود را با نیازهای متغیر و در حال گسترش خویش به شیوه‌های گوناگون منطبق و همپوش گردانند. انقلاب شکوهمند ۱۶۴۰ انگلستان با شعار قیام «برای آزادی فرد و حقوق او در برابر حکومت استبدادی»،^{۲۷} انقلاب [جنگ‌های استقلال] ۱۷۷۶ آمریکا با تأکید بر اینکه «همه انسانها برابر آفریده شده‌اند...» قدرت مشروع حکومت برخاسته از رضایت مردم است^{۲۸} و انقلاب ۱۷۸۹ فرانسه با اشاعه اندیشه «دفاع از حریت، مساوات و حکومت ملی»^{۲۹} سه ضلع مثلث ترقی در غرب بود که مقوله‌های زیر را توده‌ای و همگانی ساخت:

۱. فعالیت فکری بعنوان یک کنش اجتماعی

و قائل شدن تمایز بین ایمان و عقل)،^{۳۰} روشنگری در همتیدگی حیثیت فردی انسان و انسانیت اجتماعی او،^{۳۱} و انقلاب صنعتی (رویکرد به کشاورزی قابل تبدیل^{۳۲} به معنای تحول چرخش سه‌نوبتی به چهار نوبتی و گذار از مکانیک آسمانی نیوتون به مکانیک گازی بویل)،^{۳۳} نوع تازه‌ای از ادراکات، گزاره‌ها و نهادها را در غرب پدید آورد که در پیوند با روابط بین افراد و اوضاع تاریخی و اجتماعی مشخص گشت. از آن‌رو که هنجارها، تفکرات و نهادهای همسو در عرصه‌های سیاسی، اجتماعی، اقتصادی و فرهنگی با توجه به مقتضیات و نیازهای اجتماعی تدریجاً در بستر حوادث تاریخی شکل یافت، خصلت انداموار (بومی شدن، متنی شدن ارزشها و نهادهای قرینه این ارزش‌ها) به خود گرفت. به سبب درونی بودن منشاء، این ترقیات ماهیت مکانیک‌وار پیدا نکرد. دگرگونیها در همه حیطه‌ها به گندی و لیکن در مسیرهای مشابه یا به موازات یکدیگر روی داد.

دگردیسی، دگرگونی و ترقی در غرب و به دنبال آن جهش تاریخی مجموعه جغرافیایی موسوم به غرب و عقب ماندن سرزمین‌های خارج از این عرصه هنگامی واقعیت یافت که جهان عینی (جهان خارجی اشیاء و امور)، جهان ذهنی (جهان درونی آراء و عقاید و احساسات)، و جهان هنجاری (جهان ارزشها)، به علت هم سو و هم جهت بودن، از نظر مردم در غرب هر سه بعد اعتباری یعنی حقیقت گزاره‌ای، صحّت هنجاری و حقانیت ذهنی را به دست آورند. این بدان معناست که در همه سطوح نظامهای اجتماعی، در پرتو پیامدهای نقاط عطف تاریخی پیش‌گفته، فرایندهای کارکردی همسو و موازی بهره‌مند از «تسلسل داخلی»^{۳۰} پدیدار گشت. هرم ترقی در غرب، از یکسو متگی است بر فرایند عقلایی شدن^{۳۱} جامعه و از سوی دیگر افزایش نظرات و کنترل فن آوری^{۳۲} که قواعد قابل محاسبه را بر فعالیت‌ها در اجتماع حاکم ساخته است. در قاعده‌های هرم کسانی قرار می‌گیرند که ترقی را فی‌نفسه مثبت تلقی می‌کنند و آن را پیش درآمد گرایش انسانها به «تفکر آزاد»^{۳۳} و افزایش

شرق فراهم شد. از همین مقطع تاریخی بود که زیربنای فرایند جهانی شدن در غرب شروع به شکل گیری کرد. جهانی شدن به منزله بُروونبری نظام اجتماعی غرب با تمام ویژگی‌های سیاسی، اقتصادی و فرهنگی آن به عرصه جهان می‌باشد. سقوط باستیل در ۱۷۸۹ نمايانگر متنی شدن نهايی چارچوب‌های ساختاري و هنجاري برخاسته از رنسانس، اصلاح مذهبی، روشنگري و انقلاب صنعتی در غرب بود و سقوط دیوار برلین در ۱۹۸۹ نشانه مشروعيت یافتند. ساختارها و هنجارهای متنی شده در غرب در سطح جهان تحت لوای جهانی شدن. جهانی شدن یعنی توفيق غرب از جهت كيفي و دامن‌گستری. برتری در محدوده كيفيت به معنای نهادينه شدن ارزشها و ساختارها.

در جوامع غربي است که سقوط باستیل آن را مسجل کرد و برتری در دامن‌گستری به معنای راه یافتن اين ارزشها و ساختارها به جوامع غيرغربي و پذيرفته شدن آنهاست که سقوط دیوار برلین نماد آن است. عناصر و عوامل محرك رنسانس، اصلاح مذهبی، روشنگري و انقلاب صنعتی به دنبال سقوط باستیل سرانجام در حیطه جغرافیایی غرب خصلت انداموار یافت و در متن جامعه قرار گرفت به این معنا که اصول و مفروضات اين چهار نقطه عطف اجتماعی گشت و زيربنای ساختارها و تفكّرات را در جامعه به وجود آورد. پس فرد و جامعه به هم گره خوردن و عقل و قدرت به همزستی نشستند. ارزشها و ساختارهای ناشی از اين چهار نقطه عطف تاریخی يك نظام فكري و ساختاري معين پذيد آوردنده که اساس تمدن غرب گشت. اين ساختارها و ارزشها چارچوب عملیاتی حيطه‌های گوناگون زندگی اجتماعی از سیاست گرفته تا تعلیم و تربیت را شکل دادند. اين چارچوب عملیاتی چه از منظر نخبگان و چه از دیدگاه توده‌ها مشروعيت یافت. پس ارزشها و نهادها در غرب پذيرش هنجاري و عملی كسب کردند:^{۳۱} پذيرش هنجاري به اين جهت که مفاهيم و ارزشها در راستا و هم سو با ارزشهاي زيربنای اقتصادي بودند، و پذيرش عملی بدين

(جوهر عصر رنسانس):

۲. قرائت اين جهانی از دین (وجه مشخصه عصر اصلاح مذهبی):
۳. نگرش عقلائي به پدیده‌های اجتماعي (علت وجودی عصر روشنگري):
۴. تفوق فرد بر محیط (بازتاب انقلاب صنعتی).

انقلاب شکوهمند، انقلاب آمریكا و انقلاب فرانسه چهار نقطه عطف تاریخی غرب را از طریق مشروعيت بخشیدن متنی کردند. متنی شدن به این معنی است که «فرد و جامعه، نه فقط در کنار یکدیگر بلکه به صورتی قابل توصیف به یکدیگر گره خورده باشند». ^{۳۰} لازمه درهم تبیدگی فرد و جامعه، وجود باورها و ارزشهاي همسو بین حاكمان جامعه و توده مردم است که این خود بستر لازم را برای نهادينه شدن - بومي شدن، متنی شدن، توده‌اي شدن - هنجارها و سازمانهای برآمده از نقاط عطف تاریخی فراهم می‌آورد. این امر به بهترین وجه نشان می‌دهد که چرا و چگونه غرب یکباره در يك برهه تاریخی مشخص در حالی که کشورهای شرقی گرفتار خمودگی ذهنی و واپس‌گرایی مادی بوده‌اند خردگرایی و رفاه مادی را تجربه کرده است. مردم در غرب اين را يك اصل قلمداد می‌کردند که دنیا اجتماعی به اندازه خود طبیعت قابل تغییر و متاثر از کنش‌های آنان است و همین سبب شد که تفاوت‌های غرب و جهان خارج جنبه کيفي بيايد، بدین معنی که اصول مربوط به آزادی‌های سیاسي، مشروعيت انسان سیاسي، پیشرفت اقتصادي، حاكمیت انسان اقتصادي، تفاوت نقش‌های اجتماعی، مصونیت انسان اجتماعی و... به علت درونی بودن منشاء و تاریجی بودن دگرگونیها بازگشت‌نایپذیر گردد و جامعه و نهادهای آن برای اينکه بتوانند عمل کنند رعایت اين اصول را الزامي یافتند و اين همان مفهوم انداموارگی هنجارها و نهادها در غرب است.

بدین‌سان غرب به گونه‌ای ماهوي از دیگر نقاط جهان متمایز گشت و زمینه تسلط آن در حيطه‌های سیاسي، اقتصادي و فرهنگی برجهان

○ لازمه در هم تبیدگی
فرد و جامعه، وجود باورها
وارزشهاي همسو بین
حاكمان و توده مردم است
که بستر لازم را برای نهادينه
شدن هنجارها و
سازمانهای برآمده از نقاط
عطف تاریخی فراهم
می‌آورد.

- سقوط باستیل در ۱۷۸۹ نمایانگر متنی شدن نهایی چارچوبهای ساختاری و هنجاری برخاسته از رنسانس، اصلاح مذهبی، روشنگری و انقلاب صنعتی در غرب بود، و فرو ریختن دیوار برلین در ۱۹۸۹ نشانه مشروعيت یافتن ساختارها و هنجارهای متنی شده در غرب در سطح جهان تحت لوای جهانی شدن.

«فقط می تواند ناشی از نظریهٔ تسلیم باشد»^{۳۵} اما مشروعیت و مقبولیت را در جهت فرایند «پندارزدایی» فراهم می آورد. سنتها و ویژگی های فرهنگی که با معیارهای علمی بیگانه اند باید کثار گذاشته شوند. «علم باید بعنوان نیرویی که اقتدار سنت را نایود می کند مورد توجه و معان نظر قرار گیرد.»^{۳۶} با توجه به اینکه جوامع خارج از محدودهٔ جغرافیایی موسوم به غرب که عمدتاً مشروعیت سرمایه داری غربی را پذیرفته اند براساس ساختارهای سنتی و احساسی عمل می کنند، چنانچه بخواهند الزامات سرمایه داری از جمله عملکرد عقلایی - کارآیی، محاسبه پذیری و پیش بینی پذیری - را پذیرند، می باید نهادها، کردارها، رفتارها و تجویزات غربی را هم پذیرند. جوامع سنتی که اکثرآ دارای دو ویژگی «الله» و «نظمی»^{۳۷} هستند برای پیاده کردن و گام گذاشتن در راه سرمایه داری باید ویژگی های علمی و صنعتی را جایگزین آنها کنند. براساس منطق و بری، عنصر وحدت بخش در عصر مدرن عقلانیت ابزاری است. در چنین چارچوبی، جهانی شدن که حاکمیت علم و صنعت را ارج می نهد چیزی نخواهد بود جز سلطهٔ غرب بر کشورهای غیر غربی.

منطق درونی پندارزدایی و بری بر این بینش استوار است که آداب و سنت و ویژگی های فرهنگی در متن شرایط تاریخی و اجتماعی خاص خود قابل درک هستند و با توجه به اینکه منطق شکل دهنده سرمایه داری عقلانیت هدفمند است، پس جایگزین شدن سنت با عقلانیت سرمایه داری غیر قابل اجتناب می باشد. «چیزهایی را که ما براساس وحی و سنت و مرجعیت به آنها اعتقاد داشته باشیم در برخورد با عقل از هم می باشند.»^{۳۸} استدلال و بر سنگریزه های بستر جهانی شدن را فراهم کرد، چرا که جهانی شدن چیزی نیست جز «هم سطح کردن» و این نیز هنگامی امکان پذیر است که معیار ارزیابی نه آداب و رسوم بلکه عقلانیت جدا از ارزشها باشد. پیدایش پدیده های جدید اجتماعی مانند سرمایه داری و نگرش های تازه

علت که بیشترین منافع را برای بیشترین افراد بهار آورند. در نهایت باید گفت که غرب از نقطهٔ نظر کیفی و کمی در موقعیتی متمایز قرار گرفت چون صحبت هنجاری (همزیستی و همتافتنگی قدرت قانون و آزادی)،^{۳۹} حقایق عینی (سطح بالای توسعهٔ اقتصادی، طبقهٔ متوسط گسترد و سطح آموزش عمومی^{۴۰} بالا)، برتری و تسلاط نهایی غرب را غیر قابل اجتناب ساخت.

این که فروریزی دیوار برلین را نمادی از پدیدهٔ جهانی شدن عنوان کرده ایم در واقع بیان این واقعیت است که غرب به مفهوم عامّ کلمه و امریکا بعنوان شاخص ترین نمایندهٔ غرب توائمه اند چارچوب های فکری و سازمانی خود را وجهه ای جهانی ببخشند. فرو ریختن دیوار برلین تنها به علت ملموس بودن متمایز می گردد، چرا که جهانی شدن فرایندی است که از مدت ها پیش وجود و کار کرد داشته است.

«عقلانیت هدفمند» بستر اولیهٔ شکل گیری جهانی شدن

ماکس ویر که در تبیین فرایند سرمایه داری، بشارت همگامی آن با عقلانی شدن هدفمند جامعه را داد، به بیان این مطلب پرداخت که عقلانیت عینی و فن آوری علمی خصلت و طبیعتی خاص دارند که اشاعه آن را باید در رابطه با گسترش سرمایه داری جستجو کرد و ویژگی جهانشمول آن خمیر مایه پیروزی استدلال علمی خواهد بود. نظریهٔ پوزیتیویستی ویر بر این مبنای بود که شناخت علمی یگانه شناخت واقعی است و باید جدایی ارزشها را از واقعیت پذیرفت چرا که ارزشها تنها در ارزیابی راهها مصدق می یابند و در مورد اهداف باید آنها را به کناری گذاشت. خرد تکنیکی با عقلانیت ابزاری به تلربیح و پیوسته خطوط مشی سیاسی، فرهنگی و اقتصادی را تعیین می کند. انسان دارای «ذهنی ابزاری»^{۴۱} است و به نظر ویر این ذهن ابزاری او را در کنار نهادن اسطوره ها و تفکرات غیر منطقی کمک می کند. جهانشمول بودن عقلانیت ابزاری هر چند از نظر بسیاری

یکپارچگی»^{۴۰} است حادث نخواهد گشت.

- «جامعهٔ فرآصنعتی» بستر ثانوی جهانی شدن

اگر دگرگونی کیفی «سلطه‌های مشروع» را که وبر حرکت از سلطهٔ سنتی به سلطهٔ فرهمند و در نهایت سلطهٔ عقلانی - قانونی می‌داند شکل‌دهنده و بسترساز فرایند جهانی شدن بدانیم، بی‌گمان حرکت از جامعهٔ صنعتی بهسوی جامعهٔ فرآصنعتی (تقدّم تکنولوژی، علم و فرهنگ بر مالکیت خصوصی و تقسیم‌بندی طبقاتی)^{۴۱} را باید جهش بهسوی تکامل نهایی این فرایند بدانیم. از نقطه‌نظر دانیل بل جامعه‌شناس معروف آمریکایی، جامعهٔ فرآصنعتی دوران حاکمیّت با شکوه فن‌آوری و داشت و حکومت فن‌سالاران است؛ ارزش‌های حاکم بر جامعه همانا ارزش‌های حرفه‌ای و تخصصی خواهد بود و در حیطه‌های بنیادین متفاوت یعنی سیاست، اقتصاد و فرهنگ، ساماندهی در چارچوب معیارهای فن‌سالارانه انجام خواهد گرفت. «ساختار اجتماعی جامعهٔ حول داشت نظری سازماندهی خواهد گشت و اصل نیرودهنده بگونه‌ای فزاینده در چارچوب نهادهای علمی متتمرکز خواهد شد»^{۴۲} به‌گونه‌ای که عرصهٔ تحلیلی سیستم‌ها - عرصهٔ کلان، و عرصهٔ تحلیلی جهان‌زیست - عرصهٔ خرد، با توجه به محوری شدن سازماندهی بر مبنای دانش نظری وجه تمایز و تباین خود را از دست خواهد داد و مبنای ارزیابی واحد پیدا خواهد کرد. در چنین محیطی انسان به‌گونه‌ای اجتناب‌ناپذیر و «بطور جدایی ناپذیر وابسته به تکنولوژی است».^{۴۳}

دانیل بل به‌گونه‌ای مبسوط نشان می‌دهد که اندیشه‌های دوران صنعتی نمی‌تواند جوابگوی شرایط تاریخی متحول جدید باشد و این خود متنضمّن جایگزینی اندیشه‌های کهن با تفکرات جدید است.^{۴۴} محوریّت دانش نظری در این مقطع تکاملی که از بستر عقلانیت ابزاری و برخاسته است نمایندهٔ پیروزی قطعی و نهایی سرمایه‌داری است. سرمایه‌داری که همگام با پندارزدایی و افسون‌زدایی شکل گرفته، در نهایت

فکری مانند استنباط اینجهانی از علت وجودی جامعه، از آن رو که مبین واقعیّات موجود هستند، نماد وضع تاریخی معینی به‌شمار می‌روند. این میراث‌ها که برآمده از جامعهٔ غربی هستند امروزه زیر لوای جهانی شدن در اقصیٰ نقاط جهان پذیرفته شده‌اند. اماً باید در نظر داشت این پدیده‌ها که بازتاب یک وضع تاریخی خاص در غرب هستند در جوامع غیرغربی به جهت اینکه بازتاب واقعیّات تاریخی این جوامع نیستند رابطه‌ای مکانیکی با جامعهٔ پیدا می‌کنند که بسیار دور از یک رابطهٔ انداموار است.

جهانی شدن به معنی انتقال ساختارها، نهادها، ارزشها و هنجارهای جوامع غربی است و از آن رو که اینها در بستر تحولات و دگرگونیهای تاریخی این جوامع پاگرفته‌اند طبیعتی کاملاً متنی در این جوامع دارند و بخشی از ساخت و بافت جامعه محسوب می‌شوند. «[این‌ها] ساختارها، نهادها، ارزشها»^{۴۵} پی‌آمدہای عینی هستند که به سازوارگی و انصباط سیستم [جامعه] کمک می‌کنند.^{۴۶}

در حالی که در دیگر نقاط دنیا این چارچوب‌ها و ارزش‌های انتقال یافته از جوامع غربی سنتی با اوضاع تاریخی این کشورها ندارند و هرچند پذیرفته شده‌اند لیکن فاقد خصلت متنی هستند و بدین سبب طبیعت انداموار پیدا نمی‌کنند. جهانی شدن هرچند حاکی از جهاشمول شدن عقلانیت ابزاری و بری در کشورهای سنتی یا درحال گذار است، اماً مدرن شدن این جوامع کاملاً مکانیکی و غیرمتنی می‌باشد که این خود دلیل تداوم سلطهٔ غرب و عقب‌ماندگی - ساختاری و هنجاری این کشورهاست. جهانی شدن، تکامل فرایند گست مدرنیته از سنت را در جوامع غیرغربی به نهایت خواهد رساند اماً به جهت اینکه حاصل موقعیّت اجتماعی، تاریخی و شعور جمعی این جوامع در مفهوم و بری آن (فاعلان معقول) نیست، تنها به تغییر قواعد بازی منجر خواهد شد بدون اینکه قالب‌های کلی دگرگونی ساختاری یا ارزشی پیدا کنند، زیرا نیروهای غیرعقلانی همچنان ارزش‌ها را تحت کنترل دارند. بنابراین یکپارچگی «منطقی معنا دار که غایی ترین شکل

○ نظریّهٔ پوزیتیویستی
و بر این مبنای بود که
شناخت علمی یگانه
شناخت واقعی است و باید
جدایی ارزشها از واقعیّات را
پذیرفت زیرا ارزشها تنها در
ارزیابی راهها مصدق
می‌یابند و در مورد اهداف
باید آنها را کنار گذاشت.

براساس منطق
وبri، عنصر
وحدث بخش در عصر
مدرن عقلانیت ابزاری
است. در چنین
چارچوبی، جهانی شدن
که حاکمیت علم و صنعت
را ارج می‌نهاد، چیزی
نخواهد بود جز سلطهٔ غرب
بر کشورهای غیرغربی.

که در دولت و طبقهٔ متبلور می‌شود عوامل اصلی شکل دهندهٔ رفتار در یک جامعهٔ فرآصنعتی نیست بلکه پذیرش نظم حاکم و کردار و رفتار مردم بر مبنای خودآگاهی است. در چنین محیطی «راهکارهای تشخیص درست از نادرست و چگونگی ادارهٔ خود و دیگران» برخاسته از قدرت ذهنی و درونی است.

زمانی که از جهانی شدن سخن می‌گوییم، درواقع به انتقال ویژگی‌های جامعهٔ فرآصنعتی بهخارج از محدودهٔ جغرافیایی غرب و جهانشمولی ساختارها و اندیشه‌های دورهٔ تاریخی فرآصنعتی نظر داریم. جهانی شدن در رابطه با اشاعهٔ چارچوب‌های فکری و مادی جامعهٔ فرآصنعتی در کشورهای غیرغربی در واقع فرایند تسلط غرب را که با اشاعهٔ عقلانیت ابزاری شکل گرفته به‌سوی تکامل سوق خواهد داد. اکثر کشورهای غیرغربی از نظر شرایط تاریخی خواه از بُعد ارزشی و خواه از بُعد مادی براساس خوشبینانه‌ترین ارزیابی‌ها، درحال تجربه کردن شرایط کشورهای اروپایی در اوایل قرن نوزدهم یعنی دوران آغازین انقلاب صنعتی هستند. مشغلةٔ اصلی مردم این کشورها تأمین معیشت است، یعنی تأمین حدائق زندگی. اکثر مردم کشورهای غیرغربی امروزه با مشکلات اوایل دوران صنعتی دست به گردیدند؛ درحالی که دلمسغولی اصلی مردم در غرب زیباتر ساختن زندگی و حمایت از حیواناتی است که نسلشان درحال انقراض است. در اکثر کشورهای غیرغربی که بسیاری از مردم با درآمد کمتر از ۴۰۰ دلار در سال زندگی می‌کنند،^{۴۸} بقاء هدف غایی است. منطق حاکم بر مناسبات و روابط اجتماعی در سایهٔ فقر فزایندهٔ ناپایابی فرهیختگی فرهنگی این است که «зор ایجاد حق می‌کند». ^{۴۹} در غرب تصویر زندگی کاملاً بر عکس است و جوامع در مداری یکسره متفاوت با کشورهای غیرغربی در حرکت است. «یک پنجم جمعیت جهان که در کشورهای پیشرفت‌هه زندگی می‌کنند حدود ۸۶ درصد تولید ناخالص جهان را و ۸۲ درصد صادرات جهان و ۸۶ درصد سرمایه‌گذاری مستقیم خارجی را در

موفق شده بر بحرانهای مشروعیت و عقلانیت که تهدید کنندهٔ بنیادین تمامی نظام‌هast غلبه کند و بدین‌گونه خود تحقیق بخشی را از طریق محدودیت نقش و قدرت نخبگان و تهی‌دستان در قبال طبقهٔ متوسط امکان‌پذیر گرداند.^{۵۰} در چنین محیطی که بر محوریت داشت استوار است، به گفتهٔ فوکو، «تحلیل صعودی از قدرت» جایگزین «تحلیل نزولی از قدرت»^{۵۱} می‌گردد که بازتاب حاکمیت بلامنازع تفکر علمی و عقلانی است. در جامعهٔ فرآصنعتی، قدرت بر عکس دوران ماقبل صنعتی و صنعتی که دارای طبیعت منع‌کننده است، در پرتو تکامل عقلانی و انسانی سرمایه‌داری ماهیّت خلاق پیدا می‌کند. نظم اجتماعی در جامعهٔ صنعتی از طریق پیوند «قدرت نهادی» و «قدرت اقتصادی» حادث می‌شود. قدرت نهادی از راه قوانین، ضوابط و مقررات وضع شده بوسیلهٔ دستگاه سیاسی اعمال می‌شود. این دولت است که از طریق مقررات و قوانین «حیطهٔ فعالیت افراد دیگر را شکل و ساختار می‌دهد». ^{۵۲} قدرت اقتصادی از راه سیستم طبقاتی و ابزارهای اقتصادی به‌دست می‌آید. این طبقه است که تعیین کنندهٔ موقعیت اجتماعی و رفتار و اعمال فرد می‌باشد. بنابر استدلال میشل فوکو، در جامعهٔ فرآصنعتی سامان‌دهی اجتماعی بیش از آنکه بازتاب قدرت نهادی و قدرت اقتصادی باشد ناشی از قدرت ذهنی خود - نظم‌دهی است به این مفهوم که انسانها بیشتر به صورت داوطلبانهٔ نظم و مقررات حاکم بر جامعه را پذیرا می‌شوند. طبیعت اقتصادی و ضوابط و مقررات دولتی نقش محدودتری در تعیین رفتارهای اجتماعی دارد. انسانها در درون خود به عقل‌گرایی متول می‌شوند و بدون اینکه نهادی آنها را ملزم سازد خود به این تیجه می‌رسند که بعضی فعالیت‌ها و اعمال عقلانی است و باید انجام گیرد. این قدرت درونی است که نظم را به وجود می‌آورد. مردم به‌خطاط منفعت و لذت خودشان، از طریق خود - انصباطی و فلارغ از ترس از دولت یا وابستگی‌های طبقاتی سامان‌دهی اجتماعی را پذیرا می‌شوند. قدرت نهادی و قدرت اقتصادی

کرمهای خاکی پرزادوولد»^{۵۵} نیستند چگونه می‌توان انتظار داشت جهانی شدن به مفهوم نگرش فراصنعتی به واقعیّات عینی، توجه به معیارهای فراصنعتی برای ارزیابی واقعیّات، وجود یکپارچگی افقی - همسویی ذهنی حکام و حکومت‌شوندگان - در کنار یکپارچگی عمودی و مشروعیّت حاکمیّت دولت بعنوان «یک واقعیّت ساخته شده»^{۵۶} امکان تبلور یابد؟

جهانی شدن بی‌گمان به نهادینه شدن و ریشه دوامن و مشروعیّت یافتن سلطه و استیلای غرب بویژه آمریکا منجر خواهد شد، زیرا ساختارهای مخالف - نهضتهای فرهنگی، سیاسی و اجتماعی - در بیشتر کشورهای غیر غربی به علت ناهمگون بودن اصول اخلاقی و حقوق طبیعی با سیستم حاکم بر کشور که از نظر هگل «عالی‌ترین نظام اجتماعی»^{۵۷} است امکان خواهد یافت که «پیش‌فرض‌ها را مورد شک و سئوال قرار دهند»^{۵۸} و چنانچه پیش‌فرض‌ها به چالش گرفته نشود و عقلانیّت اتقادی فرصت ابراز وجود نیابد وضع بحرانی و وابستگی کشورهای غیر غربی به شکلی شدیدتر تداوم و استمرار خواهد یافت.

- «پایان تاریخ»: مرحلهٔ نهایی جهانی شدن

تحلیل شوریک فرایندی که موسوم به جهانی شدن است بعنوان یک پدیدهٔ غیرقابل اجتناب به گونه‌ای بسیار ملموس و سیستماتیک بوسیله فرانسیس فوکویاما نویسندهٔ آمریکایی در سال ۱۹۸۹ در مجلهٔ *National Interest* که پایگاه روشنفکران محافظه‌کار است و سپس به گونه‌ای مبسوط‌تر در ۱۹۹۲ در کتاب پایان تاریخ و آخرین انسان^{۵۹} صورت پذیرفته است. او همسو با نظرات ماکس ویر و دانیل بل، عقل‌گرایی را در غایی ترین شکل آن به تصویر کشید و استدلال کرد که همه چیز را می‌شود پیش‌بینی و از قبل برنامه‌ریزی کرد و اینکه ارزش‌های متکثّر رقیب بر پایهٔ منطق تاریخ باید نفی شده تلقی گردد. اصولاً باید آگاه بود که در غرب بسیاری بر این اعتقاد بوده‌اند و هستند که

ید اختیار دارند.»^{۶۰} براساس آمارهای منتشر شده از سوی اداره آمار آمریکا ۴۱ درصد خانواده‌های فقیر آن کشور مسکنی در اختیار دارند که بطور متوسط ۳۳ تا ۷۰ درصد خانواده‌های فقیر صاحب خودرو هستند و ۲۷ درصد آنها بیش از یک خودرو در اختیار دارند. میانگین فضایی که یک فقیر در آمریکا برای زندگی در اختیار دارد ۴۰۰ درصد بیش از یک نفر روسی است^{۶۱} و در روسیه خط فقر ۳۴ دلار در ماه است و ۴۴ میلیون نفر روس زیر خط فقر زندگی می‌کنند در حالی که خط فقر در آمریکا ۱۰۰۰ دلار در ماه است.^{۶۲}

جهانی شدن در واقع به مفهوم اشاعه و تثبیت بنیادهای اخلاقی، ارزشها و ساختارهای سیاسی، اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جوامع فراصنعتی غربی در کشورهایی است که از بسیاری جهات چه از ساختاری و چه ارزشی چند سده از جوامع غربی دور هستند. در این کشورها حدّاً ۱/۵ میلیارد نفر با درآمد کمتر از یک دلار در روز^{۶۳} زندگی محقر خود را ادامه می‌دهند. چگونه می‌توان انتظار داشت که اندیشه‌ها و ذهنیّت فراصنعتی با شرایط اقتصادی، سیاسی، فرهنگی و اجتماعی کشورهای شرقی سنتیّت داشته باشد؟ وجود جامعهٔ اندا茂ار و پویا و فرهنگ زنده مستلزم این است که مناسبات اجتماعی همبستر با تحولات تاریخی باشد، چرا که پویایی اجتماعی، توسعهٔ سیاسی، رشد اقتصادی و «آزادی نه محصول غریزه که محصول مناسبات اجتماعی است.»^{۶۴} بسیاری از کشورهای غیر‌غربی امروزه با مشکلات و معضلاتی روی رو هستند که کشورهای غربی چند قرن قبل با آنها روی رو شده و بر آنها غلبه کرده‌اند. مشکلات معیشتی، عدم توافق اولیه در مورد تعریف مفاهیمی از قبیل آزادی، حقوق، عدالت و حاکمیّت سیاسی که غرب در دوران قبل از صنعتی شدن و اوایل صنعتی شدن با آنها روی رو بود، امروزه جزو عوامل تشنج و بحران آفرین در کشورهای غیر‌غربی است و پاسخ درستی برای آنها وجود ندارد. حال در این کشورها که بسیاری از آنها به تعبیری چیزی جز «توده‌ای از

استدلال و بر

سنگریزه‌های بستر جهانی شدن را فراهم کرد، چراکه جهانی شدن چیزی نیست جز «هم سطح کردن»، و این نیز هنگامی امکان‌پذیر است که معیار ارزیابی نه آداب و رسوم بلکه عقلانیّت جدا از ارزشها باشد.

○ جهانی شدن، تکامل فرایند گستاخ مدرنیته از سنت رادر جوامع غیر غربی به نهایت خواهد رساند اما از آن رو که حاصل موقعیت اجتماعی، تاریخی و شعور جمعی این جوامع در مفهوم و بری آن نیست، تنها به تغییر قواعد بازی منجر خواهد شد بی آنکه قالبهای کلی دگرگونی ساختاری یا ارزشی پیدا کنند.

رهبری بلمنزار در همه حیطه‌ها که بازتاب آن مقبولیت کالاهای غربی است، این نظریه را سخت فوت می‌بخشد که دیگر مباحثات برس این نخواهد بود که آیا ارزش‌ها و نهادهای غربی بهتر است یا هنجارها و بنیادهای غیر غربی، بلکه مباحثات و تضاد از این به بعد در این چارچوب خواهد بود که چگونه می‌توان نهادها و ارزش‌های را که غرب مبلغ آن است به گونه‌ای مطلوب‌تر و مؤثرتر پیدا کرد.

نظریه پایان تاریخ در واقع بیان نظریه مشروعيت الگوها، اندیشه‌ها، برداشت‌ها، کردارها و ساختارهای غربی در اقصی نقاط جهان است. مطلوبیت جهانی کالاهای غربی در حیطه‌های گوناگون بازگو کننده این واقعیت است که کشورهای غیر غربی توانسته‌اند به مردم کشورهای خود کالاهایی ارائه کنند که امکان رقابت با کالاهای غربی را چه از نظر کمی و چه از نظر کیفی داشته باشند. توانایی‌های علمی، صنعتی و اقتصادی سبب گشته که ایدئولوژی غربی امکان اشاعه و تثبیت خود را در کشورهای غیر غربی به دست آورد، زیرا کیفیت و کمیت غیررقابتی کالاهای سیاسی، اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی غیر غربی این نگرش را در بین مردم کشورهای غیر غربی رواج داده است که محقق توانایی تولید کالاهای مطلوب و با کیفیت خوب ناشی از متمایز بودن و برتر بودن ارزش‌ها و نهادهای غربی است. با توجه به این واقعیات است که عقاید و قواعد سنتی حاکم در شرق در معرض شک و تردید قرار گرفته و ایدئولوژی سرمایه‌داری لیبرال دموکراسی به علت نمایش توانایی در تولید کالاهای متنوع به صورت الگو برای مردم غیر غربی در آمده است.

مفروضات و پیشداوریهای مبتنی بر عقاید و قواعد سنتی به علت ناکارایی در زمینه‌های اقتصادی (فقر گسترده در میان کشورهای غیر غربی با بدھی تزدیک به ۲ میلیارد دلار)،^{۶۶} سیاسی (فقدان حقوق مدنی؛ چه شرایط سیاسی و اجتماعی و اقتصادی در اکثر کشورهای غیر غربی مناسب دموکراسی لیبرال نیست)،^{۶۷} اجتماعی (تبیین اسطوره‌ای جامعه به علت تضاد

تاریخ بشری یا مجموعه‌ای از «وقایعی که در تمام احیان به یک معلوم می‌انجامد»^{۶۰} چیزی نیست جز اجتناب‌ناپذیر بودن برای اصول آزادی (آزادی بیرونی و آزادی درونی)^{۶۱} و برابری («برابری منصفانه فرستاده...») «فرستاده برای دستیابی به موقعیت اجتماعی مطلوب باید در نظام اجتماعی چنان توزیع شده باشد که فرستاده را برای نابرخوردارترین طبقه بیشینه کند»^{۶۲}) که تجسم دموکراسی لیبرال به مفهوم مشروعیت چارچوب «سلطه چندگانه»^{۶۳} می‌باشد. دموکراسی لیبرال در واقع شکل‌بندی نهایی سنتز گزاره‌های بنیادین دوره اسطوره‌ای، دوره محوری و دوره پس از محوری است.^{۶۴}

فوکویاما دموکراسی لیبرال را شکل نهایی حکومت بشری قلمداد می‌کند، به این معنا که از نظر ایدئولوژیک چون خطوط گسل از میان رفته‌اند سرچشمۀ فرضیه‌های کارآمد (شیوه‌های نگرش به جهان) برای ارزیابی پدیده‌ها، فقط و فقط می‌تواند براساس کلیت ارزش دموکراسی لیبرال باشد. نظریه پایان تاریخ فوکویاما مانند هر نظریه دیگری دارای ابعاد چهارگانه شناختی (شیوه‌ای از تثبیت معرفت درباره دنیای اجتماعی)، عاطفی (تأثیر تجارب و احساسات شخصی)، بازاندیشی (انعکاس آنچه در جهان خارج روی می‌دهد)، و هنجاری (مفروضات درباره اینکه چگونه باید بود) است.^{۶۵} اما کاملاً واضح است که انعکاس آنچه در دهه‌های اخیر در جهان روی داده باعث گردیده است که بعد بازاندیشی تأثیر فراوانی در تدوین این نظریه داشته باشد. غرب در دهه‌های گذشته در همه حیطه‌ها ظرفیت فزاینده خود را برای تحول و ترقی به نمایش گذاشته است. غرب در زمینه‌های ارائه کالای اقتصادی، سیاسی، اجتماعی و فرهنگی یعنی رفاه اقتصادی، ثبات سیاسی، تحرک اجتماعی و آفرینش‌های فرهنگی نشان داده است که از قابلیت‌ها و توانایی‌های بلمنزار برخوردار است. کیفیت و کمیت این کالاهای غربی ای است که امکانی برای رقابت چه در سطح منطقه‌ای و چه در سطح جهانی برای کشورهای غیر غربی نیست. این

سرمایه‌داری و شیوه و ابزارهای سیاسی دموکراتیک حضور مؤثر داشته باشد. جهانی شدن نشانگر یکپارچگی در همه زمینه‌هاست و این یعنی اینکه به دنبال استانداردسازی اقتصاد و سیاست در کشورهای غیر غربی که به علت فقدان سرمایه صنعتی و سرمایه سیاسی حادث می‌شود، این کشورها از سرمایه فرهنگی بومی هم تهی می‌گردند. سلطه سیاسی و اقتصادی را می‌شود به چالش گرفت، اما هنگامی که فرهنگ غربی مبنای خودنگری و جهان‌نگری مردم کشورهای غیر غربی قرار گرفت گواه بر نهادینه شدن سلطه است. به گفته فوکویاما به پایان تاریخ رسیده‌ایم چرا که معیارهای ارزشی غرب مأخذ معناسازی در جوامع غیر غربی قرار گرفته و پر واضح است که توانایی در عینیت بخشیدن به معانی غایت و نهایت سلطه می‌باشد. فرهنگی نهادینه می‌شود که نخبگان و توده‌ها هر دو، هرچند به درجات متفاوت، ارزشهای آن را پذیرا شوند. جهانی شدن به مفهوم مطلوبیت کالاهای سیاسی، اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی زمانی امکان‌پذیر است که ارزشهای غربی در میان توده‌ها و نخبگان مشروعیت و مطلوبیت بیابد. امروزه این فرهنگ غربی است که ارزشهای حاکم بر «روشن‌نگری هدایت شده از بالا» و «روشن‌نگری از پائین»^{۶۰} را در بسیاری از کشورهای غیر غربی شکل، جهت و عینیت می‌دهد. ارزشهای فرهنگ غربی است که ابزار تصویرگری جهان در میان توده‌ها و نخبگان گشته و آنچه را «هست» و آنچه را «باید باشد» یعنی اجزای «توصیفی» و اجزای «تجویدی» تفکرات^{۶۱} سیاسی حاکم در کشورهای غیر غربی را شکل می‌دهد.

وقتی از فرهنگ صحبت می‌کنیم باید توجه داشت که به هر دو بعد اولمیستی یعنی فرهنگ بعنوان خلاصیت: «فرگار گرفتن بهترین اندیشه‌ها»،^{۷۲} و جامعه‌شناسانه آن یعنی راه و رسم زندگی: «تمامی فعالیت‌های مشخص و دلستگی‌های مردم»،^{۷۳} نظر داریم. پس این فرهنگ است که تعیین کننده هویت انسان (کی هستم)، تعیین کننده جهان‌بینی انسان (اطراف را چگونه ارزیابی کنیم)،

آشکار اعتقادات و تجارب حسی)،^{۶۸} این فرصت را فراهم آورده که چارچوب‌های فکری غرب به شکل ایدئولوژی حاکم جلوه‌گر شود به نحوی که مبانی تحلیل و ارزیابی را در زمینه‌های هستی شناختی و معرفت‌شناختی در کشورهای غیر غربی به خود اختصاص دهد. حاکمیت مقتدرانه ارزشهای سرمایه‌داری لیبرال دموکراسی به این جهت است که مفاهیم، عقاید و قواعد سنتی با اوضاع و احوال تاریخی در کشورهای غیر غربی همتراز نیست زیرا پر واضح است که «ایدئولوژی هنگامی شکوفا می‌شود که عقاید و قواعد زندگی در کشورهای غیر غربی از محتوای خود تهی شود و مورد سؤال قرار گیرد». تهی شدن عقاید از محتوای خود زمینه‌ساز سلطه فرهنگی کشورهایی است که کالاهای سیاسی، اقتصادی و اجتماعی آنها مطلوبیت دارد و این مطلوبیت سبب می‌شود که مردم به گونه‌ای منطقی و عقلایی به این نتیجه برسند که وجود یک بستر فرهنگی پویا و انداموار پیش نیاز تولید و عرضه این کالاهای سیاسی، و این جاست که ایدئولوژی لیبرال دموکراسی در کشورهای غیر غربی مقبولیت همگانی می‌باید چرا که تولید فرهنگی نیازمند وجود همزمان فرایند فعالیت‌های تخریب و آفرینش است، لیکن جای افسوس است که در شرق، آفرینش فرصت کمتری برای خودنمایی دارد.

نظریه «پایان تاریخ» در واقع تبیین کننده پیروزی جهانی طرز تفکر، اندیشه، استدلال و بینش غربی است. بر پایه این نظریه، جهانشمول شدن هنجارها و ارزش‌های غربی در شرایطی که از نقطه نظر اقتصادی همه کشورها، به استثنای کره شمالی، سرمایه‌داری را بعنوان تنها راه توسعه اقتصادی پذیرفته‌اند و از نظر سیاسی اکثریت قریب به اتفاق کشورها پذیرفته‌اند که میزان رأی مردم است، موجه و منطقی جلوه می‌کند، چه فعالیت‌های سیاسی و اقتصادی در بستر فرهنگی متناسب شکل و تداوم می‌باید. پیروزی لیبرال دموکراسی در واقع بیان این واقعیت است که چارچوب‌های فرهنگی غرب توانسته است در کنار روش‌های اقتصادی

در بسیاری از کشورها که اکثریت مردم با درآمدی ناچیز زندگی می‌کنند، بقاء هدف غایی است و منطق حاکم بر مناسبات و روابط اجتماعی در سایه فقر فرازینده و ناپیدایی فرهیختگی فرهنگی این است که زور ایجاد حق می‌کند.

○ جهانی شدن در واقع
به معنای اشاعه و تثبیت
بنیادهای اخلاقی، ارزشی
و ساختارهای سیاسی،
اقتصادی، اجتماعی و
فرهنگی جوامع فرآصنعتی
غیری در کشورهایی است
که از بسیاری جهات، چه
ساختاری و چه ارزشی،
چند سده از جوامع غیری
دور هستند.

تاریخ جهان براساس تجارب تاریخی غرب
توصیف و تحلیل شود به این معنا که «اساساً
برداشت، استنباط و تحلیل [ثراد] سفید و جهان
اول [غرب] از موضوعات ملاک قرار گیرد.»⁷⁴
چون موارد زیر در کشورهای غیر غربی
مشروعیت و اقتدار می‌یابد:

- نظریه‌های هستی شناختی و
معرفت‌شناختی غربی؛
- ارزشهای غربی؛
- الگوهای اخلاقی غربی؛
- خردورزی و عقلانیت به گونه‌غربی آن؛
- نوآوریهای علمی - فن آوری غربی؛
- فرهنگ سیاسی غرب.

جهانی شدن، نظریه نسبیت فرهنگی را که بر
همتراز بودن فرهنگ‌های متفاوت استوار است
کاملاً متنفی می‌سازد. البته باید به این نکته توجه
داشت که هر چند بسیاری از متفسّران عصر
روشنگری و بسیاری از جامعه‌شناسان غربی
نسبیت فرهنگی را (فلسفه‌ای که ارزش‌های را
که بر مبنای آن هر جامعه‌ای زندگی خود را بنا
نماید به‌رسمیت می‌شنناسد)،⁷⁵ اساس تکامل
تمدن بشری دانسته‌اند، لیکن تنها در «بعد
توصیفی» بوده که این نسبیت را مطرح کرده‌اند و
آن را در «بعد تحلیلی» امکان پذیر نمی‌دانند.
غرب می‌پذیرد که تنوع سنت و اعتقادات اخلاقی
و آیین‌های بومی وجود دارد، اما استدلال می‌کند
که ارزیابی‌های اخلاقی و قضاوی‌های ارزشی
می‌بایست نه در متن فرهنگی - اجتماعی جوامعی
که وقایع در آن حادث شده بلکه در بستر
فرهنگی جوامع غربی انجام پذیرد.⁷⁶ با توجه به
عدم پذیرش نسبیت فرهنگی در بعد تحلیلی آن
است که غرب نظامیان صرب را که در جنگ به
کشتار مسلمانان و کرواتها دست زدند در
دادگاههای بین‌المللی جنایات جنگی به محکمه
می‌کشد لیکن نظامیان آمریکایی را که در می‌لای
و یتنام به کشتار غیرنظامیان پرداختند به
دادگاههای جنگی بین‌المللی معروف نکرده
است. از دیدگاه خود - محوری غربی این باور
وجود دارد که «بین حقوق و ذیحق بودن فاصله‌ای
وجود دارد که پرشدنی نیست.»⁷⁷

و تعیین کننده کردار انسان (چه کار باید بکنیم)
است.

وقتی فوکویاما از پایان تاریخ در قالب پیروزی
لیبرال دموکراسی صحبت می‌کند در واقع تأکید
بر این دارد که فرهنگ غرب، در قالب
ایدئولوژی لیبرالیسم، بلا منازع گشته و بر این
گمان است که مردم کشورهای غیر غربی اکثراً
بدین علت که مجموعه اعتقدات و باورهای آنها
که بر یک رشته پیشداوری استوار بوده به بن‌بست
رسیده است در پی جایگزین به ارزشهای غربی
روی می‌آورند. این پدیده سرآغاز نهادینه شدن
سلطه غرب می‌شود، چه روی آوردن مردم به
مفهوم فراگیری فرهنگ غرب در هر دو حیطه
پذیرش و تداوم است یعنی هم به ارزشهای غربی
ایمان می‌آورند و هم اینکه براساس آن عمل
می‌کنند. در حیطه پذیرش، چارچوب‌ها،
تفسیرها و جهت‌گیریها ماهیّتی ذهنی دارد. در
این حیطه عملکرد فرهنگ نه براساس حقیقت
بلکه براساس ایمان است و احساسات آن را
شکل می‌دهد. حیطه تداوم، نمایشگر ماهیّت
عینی فرهنگ است و در این حیطه به جنبه
عملکردی فرهنگ توجه می‌شود.

ارزیابی هر فرهنگ در جهت تعیین دارا بودن
توان رقابت و پویایی متنگی به بازتاب‌های مادی
آن فرهنگ می‌باشد: بازتاب سیاسی بیانگر
چگونگی ساختار رابطه حکومت و مردم، بازتاب
اقتصادی نشانگر سطح رفاه و نسبت به رهبری از
امکانات رفاهی، و بازتاب اجتماعی نشان‌دهنده
میزان انداموارگی و بافتی بودن هنجارهای است.
فرهنگی فرست تداوم و اقتدار پیدا می‌کند که
مطلوبیّت بازتاب‌های مادی آن بدیهی باشد زیرا در
این صورت است که پذیرش حالت اکتسابی خود
را از دست می‌دهد و ماهیّت بنتامی «بیشترین
مطلوبیّت» پیدا می‌کند. جهانی شدن، بیانگر
سلطه فرهنگی غرب به شکل ایمان به آن و
عمل براساس آن است. بدین ترتیب عمومیّت
یافتن محصولات فرهنگی غرب در کنار کالاهای
سیاسی و اقتصادی شکلی بسیار طبیعی پیدا
می‌کند به گونه‌ای که بخشی از متن جامعه
محسوب می‌شود و این سبب خواهد گردید که

شق اخلاقی خود را دارد که متفاوت از بقیه است و خوشبختی در همین است»^{۸۱} با واقعیات امروزی به هیچوجه همخوان نیست.

- پایان سخن

سقوط دیوار برلین، دعوی کاسترو مبنی بر این که حضرت مسیح هم به مانند او یک کمونیست بوده، نیاز به برگزاری انتخابات برای نشستن بشار اسد به جای پدرش، اعلام دولت ترکیه درخصوص غیرقانونی بودن ذبح حیوانات برای مراسم قربانی در ادارات دولتی بعنوان یکی از شروط ملحق شدن به جامعه اروپا و تقاضای عربستان برای الحق به کمیسیون حقوق زنان در سازمان ملل مبنی این است که غرب توانسته است به مردم کشورهای غیرغربی بقولاند که کالاهای بهتر اقتصادی، کالاهای مطلوب تر سیاسی، کالاهای انسانی تر اجتماعی و ارزشها را سرگرم کننده تر فرهنگی تولید می کند. جهانی شدن به معنی تسلط و گستردگی دامنه نفوذ غرب در همه زمینه هاست. پایان تاریخ بعنوان یک نظریه جز این چه مفهومی می تواند داشته باشد؟ برخلاف نظر سی رایت میلز «در این دوران همه چشم اندازهای تاریخی ای که مشخصه فرهنگ غربی بوده است»^{۸۲} دارای اعتبار است. به اطراف خود نگاه کنیم تا گستردگی و عمق آن را دریابیم.

کتاب شناسی

۱. بنگرید به:

Hobsbawm, E.J. (1962) *The Age of Revolution, 1784-1848*. New York: New American Library.

۲. راسل، برتراند، *تاریخ فلسفه غرب*، جلد دوم، ترجمه نجف دریانتری، تهران، انتشارات کتاب پرواز، ۱۳۷۳، ص ۸۲۳.

۳. پی تیلر، ای. جی. *عظمت و انحطاط اروپا*، ترجمه هرمز عبداللهی، تهران، انتشارات و آموزش انقلاب اسلامی، ۱۳۷۰، ص ۱۷.

۴. رندال، هرمن، *سیر تکامل عقل نوین*، جلد دوم، ترجمه ابوالقاسم پاینده، تهران، انتشارات علمی و فرهنگی، ۱۳۷۶، ص ۵۱۲.

با توجه به بنیادهای ارزشی غرب در فرایند جهانی شدن (یکپارچگی ارزشی)، غرب برای از میان بردن تفاوت‌ها و گونه‌گونیها متولّ به فوّه قهریه نخواهد شد، بلکه از طریق «انتخاب ابعاد تفاوت‌ها»،^{۷۸} آن گونه‌گونیهای بومی و محلی را که تحکیم کننده استیلای غرب است اشاعه می‌دهد و تمایزاتی را که استیلای غرب را به چالش می‌کشد آماج مشروعیت‌زادایی قرار می‌دهد زیرا فرهنگ در عین اینکه مبنای ارتباط افراد در یک گروه، جامعه یا جهان است در ضمن ایزار کنترل و تسلط یک بخش از همان گروه یا جامعه در جهان است. پس در واقع کسانی هم که از افول چیرگی غرب صحبت می‌کنند بر یکپارچگی جهانی تأکید دارند. افول از نظر آنان ناشی از کاهش نفوذ نهادهایی نیست که برای نخستین بار در غرب پدید آمده، بلکه بر عکس نتیجه گسترش این نهادهای است.^{۷۹}

نظریه پایان تاریخ از این جهت بیش از دیگر نظریه‌ها درباره تفوق غرب مجاب کننده می‌نماید که برتریهای کمی و کیفی کالاهای مادی غرب را مطرح نساخته بلکه نگاه را متوجه برتری در زمینه ذهنی کرده است: غرب موفق شده است هم بر ساختار و هم بر فرایند هویت انسانهای غیر غربی اثر بگذارد؛ یعنی هم تجارب انسان شرقی و هم افکار او خاستگاه غربی می‌یابد. «هویت... هم ساختار است که در برگیرنده محتوای سازمان یافته تجربه می‌باشد و هم فرایند است که به افکار و احساسات و اعمال انسان نظم می‌دهد». از این‌منظر، جهانی شدن تکامل طبیعی و عقلانی پیامدهای رنسانس، اصلاح دینی، روشنگری و انقلاب صنعتی در غرب است. این پیامدها در غرب به شکل رفاه اقتصادی، آزادی سیاسی، برابری اجتماعی و آفرینش‌های فرهنگی جلوه‌گر گشته است. مشروعیت یافتن مفروضات اقتصادی، نگرش‌های سیاسی، تحلیل‌های اجتماعی و معانی فرهنگی غرب در کشورهای غیر غربی که امروزه از آن بعنوان جهانی شدن نام می‌بریم در متن غلبه همه‌جانبه فرهنگی غرب در حال انجام شدن است. این فکر که «هر ملتی مرکز

تولید فرهنگی

نیازمند وجود همزمان فرایند فعالیتهای تحریب و آفرینش است، اماً افسوس که در شرق آفرینش مجال کمتری برای خودنمایی دارد.

سلطه سیاسی و اقتصادی را می‌شود به چالش گرفت، اما هنگامی که جوامع غیرغربی از سرمایه فرهنگی بومی تهی شوند و فرهنگ غربی و مبنای خودنگری و جهان‌نگری مردم کشورهای غیرغربی قرار گیرد، می‌توان گفت که سلطه نهادینه شده است.

۱۹. روسو، پی‌یر، *تاریخ صنایع و اختراعات*، ترجمه حسن صفاری، تهران، انتشارات کتابهای جیبی، ۱۳۶۶، ص ۲۴۰.
۲۰. Parsons, Talcott, ed. (1965) *Theories of Society*. New York: The Free Press, p. 58.
۲۱. بشیریّه، حسین، *دولت عقل*، تهران انتشارات مؤسسه نشر علوم نوین، ۱۳۷۴، ص ۴۰.
۲۲. Weber, Max. (1948) *Essays in Sociology*. Translated by H.H. Gerth and C. Wright Mills. London: Routledge and Kegan Paul, p.215.
۲۳. Kant, I. (1983) *Perpetual Peace and other Essays*, Translated by T. Humphrey. Indianapolis: Hackett, p. 46.
۲۴. بنگرید به: Rostow, Walt, W. (1960) *The Stages of Economic Growth: A Non - Communist Manifesto*. Cambridge: Cambridge University Press.
۲۵. مکی، براین، *فلسفه بزرگ: آشنایی با فلسفه غرب* . ترجمه عزت‌الله فولادوند، تهران، انتشارات خوارزمی، ۱۳۷۷، ص ۲۳۹.
۲۶. بنگرید به: Habermas, Jürgen. (1984) *The Theory of Communicative Action*, Vol. 1. Boston: Beacon.
۲۷. هیل، کریستوفر، انقلاب انگلستان، ترجمه علی کشتگر، تهران، انتشارات روزبه، ۱۳۵۷، ص ۱۵.
۲۸. Madgic, Robert. F. et al. (1971) *The American Experience: A Study of Themes and Issues in American History*. Menlo Park, C.A.: Addison - Wesley Company, p. 48.
۲۹. ماله، آبر، واپراک، ژول، *تاریخ قرن هیجدهم و انقلاب کبیر فرانسه و امپراتوری ناپلئون*، ترجمه رشید یاسمی، تهران، انتشارات کتابهای جیبی، ۱۳۶۲، ص ۷۰۸.
۳۰. دارتیرف، رالف، *انسان اجتماعی*، ترجمه غلامرضا خدیوی، تهران، انتشارات آگه، ۱۳۷۷، ص ۵۵.
۵. کندی، پال، *ظهور و سقوط قدرتهای بزرگ*، ترجمه م. قائد، ناصر موقیان و اکبر تبریزی، تهران، انتشارات و آموزش انقلاب اسلامی، ۱۳۷۱، ص ۶۴.
۶. ویر، ماسکن، *اخلاق پروتستانی و روح سرمایه‌داری*، ترجمه عبدالکریم رشیدیان و پریسا منوچهري کاشانی، تهران، انتشارات علمی و فرهنگی، ۱۳۷۳، ص ۱۹۲.
۷. بنگرید به: Marshall, T. H. (1964) *Class, Citizenship and Social Development*. New York: Doubleday.
۸. مایر، پی‌یر، *رشد اقتصادی* ، ترجمه علی محمد فاطمی قمی، تهران، انتشارات و آموزش انقلاب اسلامی، ۱۳۶۸، ص ۵۷.
۹. هایلبروند، رابرتسال، *سرمایه‌داری در قرن بیست و یکم*، ترجمه احمد شهسا، تهران، انتشارات علمی و فرهنگی، ۱۳۷۶، ص ۳۲.
۱۰. Dishman, Robert. B. (1971) *Burke and Paine: On Revolution and the Rights of Man*. New York: Charles Scribner's Son, p.265.
۱۱. Mannheim, K. (1954) *Ideology and Utopia*. London: Routledge and Kegan. p. 76.
۱۲. Russell, Bertrand. (1970) *Education and the Social Order*. London: Unwin Books, pp.138-39.
۱۳. پلامانتس، جان، *ایدهه مولوژی* ، ترجمه عزت‌الله فولادوند، تهران، انتشارات علمی و فرهنگی، ۱۳۷۳، ص ۴۹.
۱۴. Baumer, Franklin Levan. ed. (1978) *Main Currents of Western Thought*. New Haven: Yale University, p. 103.
۱۵. راسل، برتراند. *تاریخ فلسفه غرب*، جلد دوم، ص ۶۹۵.
۱۶. آرپلاستر، آنتونی. ظهور و سقوط لیبرالیسم غرب، ترجمه عباس مخبر، تهران، نشر مرکز، ۱۳۶۸، ص ۱۷۲.
۱۷. Frisby, David and Derek Sayer. (1986) *Society*. London: Tavistock Publications, p. 46.
۱۸. اشتن، ت. س، *انقلاب صنعتی*، ترجمه احمد

31. بنگرید به: New York: Free Press.
45. Lipset, Seymour, Martin. (1963) **Political Man: The Social Bases of Politics**. New York: Anchor, p. 49.
46. چاندوك، نیرا. جامعه مدنی و دولت: کاوش‌های در نظریه‌ی سیاسی، ترجمه فریدون فاطمی و وحید بزرگی، تهران، نشر مرکز، ۱۳۷۷، ص ۵۶.
47. Foucault, Michel. (1991) "Questions of Method" in the **Foucault Effect**, ed. G. Burchelic, C. Gordon and P. Miller. London: Harvester Wheatsheaf, p. 82.
48. ژرژ، پیر، جغرافیای نابرابر: توزیع نابرابر ثروت و امکانات در کشورهای پیشرفته و در حال توسعه، ترجمه مهدی پرهاشم، تهران، انتشارات علمی و فرهنگی، ۱۳۷۱، ص ۵۱.
49. هیوز، استیوارت، هجرت اندیشه اجتماعی، ترجمه عزت‌الله فولادوند، تهران، انتشارات طرح نو، ۱۳۷۸، ص ۸۶.
50. **Iran News**, July 13. 1999. p.11.
51. روزنامه‌آریا، ۴ مهر، ۱۳۷۷، ص ۱۴.
52. روزنامه ایران، ۳ آذر، ۱۳۷۷، ص آخر.
53. روزنامه سلام، ۳ آبان، ۱۳۷۷، ص ۴.
54. Caudwell, Christopher. (1972) **Studies in Dying Culture**. New York: Monthly Review Press, p.XXI.
55. Hoggart, Richard. (1973) **Speaking to Each other**, Vol. 1. Harmonds Worth: Penguin, p. 239.
56. پوجی، جانفرانکو، تکوین دولت مدرن، ترجمه بهزادی‌باشی، تهران، انتشارات آگه، ۱۳۷۷، ص ۱۵۵.
57. ایکن، هنری، عصر ایدئولوژی، ترجمه ابوطالب صارمی، تهران، انتشارات امیرکبیر، ۱۳۴۵، ص ۷۹.
58. مگی، براین، مردان اندیشه: پدیدآورندگان فلسفه معاصر، تهران، انتشارات طرح نو، ۱۳۷۸، ص ۲۷.
59. بنگرید به: Fukuyama, Francis. (1992) **The End of History and the Last Man**. New York: Free Press.
60. نیچه، فریدریش، سودمندی و ناسودمندی تاریخ برای زندگی، ترجمه عباس کاشف و ابوتراب سهراب، تهران، انتشارات فرزان، ۱۳۷۷، ص ۳۱.
61. محمودی، سیدعلی. نظریه آزادی در فلسفه
31. بنگرید به: Mann. M. (1973) **Consciousness and Action Among the Western Working Class**. London: MacMillan.
32. نویمان، فرانس، آزادی و قدرت و قانون. ترجمه عزیت‌الله فولادوند، تهران، انتشارات خوارزمی، ۱۳۷۳، ص ۷۹.
33. هاتینگکون، ساموئل. موج سوم دموکراسی. ترجمه احمدشمسا، تهران، انتشارات علمی و فرهنگی، ۱۳۷۳، ص ۷۹.
34. Oakeshott, Michael. (1962) **Rationalism in Politics and other Essays**. London: Methuen, p.7.
35. Marcuse, Herbert. (1972) **Negations: Essays in Critical Theory**. Harmondsworth: Penguin, p.66.
36. Löwith, K. (1989), Max Weber's Position on Science. in I. Velody and P. Lassman (eds) **Max Weber's "Science as a Vocation"**. London: Unwin Hyman, p. 145.
37. آرون، ریمون. مراحل اساسی اندیشه در جامعه‌شناسی، ترجمه باقر پرهاشم، تهران، انتشارات کتابهای جیبی، ۱۳۵۴، ص ۸۴.
38. کاسپیر، ارنست، فلسفه روش اندیشی، ترجمه نجف دریابنده، تهران، انتشارات خوارزمی، ۱۳۷۲، ص ۵۴.
39. Loomis, Charles, P. and Zonak, Loomis. (1963) **Modern Social Theories: Selected American Writers**. New Jersey: Van Nostrand Company, INC, p. 266.
40. Sorokin, Pitirim. (1957) **Social and Cultural Dynamis**. Boston: Porter Sargent. p.7.
41. بنگرید به: Touraine, Alain. (1971) **Post Industrial Society**. New York: Random House.
42. نوذری، حسینعلی، گردآورنده و مترجم، مدرنیته و مدرنیسم: مجموعه مقالات، تهران، انتشارات نقش جهان، ۱۳۷۹، ص ۴۵۹.
43. فولادوند، عزت‌الله، گردآورنده و مترجم، خرد در سیاست، تهران، انتشارات طرح نو، ۱۳۷۶، ص ۲۷۶.
44. بنگرید به: Bell, Daniel. (1965) **The End of Ideology**.

فرهنگی نهادینه
می‌شود که نخبگان و
توده‌ها هر دو، هر چند به
درجات متفاوت،
ارزش‌های آنرا پذیرا شوند.
جهانی شدن به معنای
مطلوبیت کالاهای
سیاسی، اجتماعی،
اقتصادی و فرهنگی زمانی
امکان‌پذیر است که
ارزش‌های غربی در میان
توده‌ها و نخبگان
مشروعیت و پذیرش یابد.

○ غرب می‌پذیرد که
تنوّع سنن و اعتقادات
اخلاقی و آیین‌های بومی
وجود دارد، اماً استدلال
می‌کند که ارزیابیهای
اخلاقی و قضاوت‌های ارزشی
باید نه در متن فرهنگی -
اجتماعی جوامعی که واقعی
در آنها حادث می‌شود،
بلکه در بستر فرهنگی
جوامع غربی انجام پذیرد.

- Cambridge University Press, p.6.
73. Eliot T.S. (1967) **Notes Toward the Definition of Culture.** London: Faber, p. 42.
74. Massey, D. (1994) **Space, Place and Gender.** Cambridge: Polsty, p. 165.
75. Herskovits, M. (1950) **Man and His Works.** New York: Knopf, p. 76.
76. Barnsley, J. (1972) **The Social Reality and Ethics.** London: Routledge and Kegan Paul, p. 376.
77. Bidney, David. (1968) Cultural Relativism, in D. Sills (ed.,). **International Encyclopedia of the Social Sciences.** Vol 3, New York: Free Press p.8.
78. Wilk, R. (1995) "The Local and Global in the Political Economy of Beauty: From Miss Belize to Miss World", **Review of International Political Economy**, Vol a, p. 124.
79. گیدنز، آتونی، پیامدهای مدنیت، ترجمه حسن ثلاثی، تهران، نشر مرکز، ۱۳۷۷، ص. ۶۳.
80. Schlenker. B.R. (1986) Self Identification, in R. F. Baumeister (ed). **Public Self and Private Self.** New York: Springer - verlag p. 24.
81. Berlin, Isaiah. (1970) **The Crooked Timber of Humanity: Chapters in the History of Ideas,** London: John Murray, p. 37.
82. یارسا. خسرو (گردآورنده)، پسامدريسم در بوئه نقد . مجموعه مقالات، تهران، انتشارات آگه، ۱۳۷۵، ص. ۱۵.
83. سیاسی هایز و لاک ، تهران، انتشارات پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی، ۱۳۷۷، ص. ۱۲۴.
84. لستاف، مایکل ایچ، فیلسوفان سیاسی قرن بیستم، ترجمه خشایار بیهقی، تهران، انتشارات نشر کوچک، ۱۳۷۸، ص. ۳۸۴.
85. مکفرسون، کرافورد برو، زندگی و زمانه، دموکراسی لیبرال، ترجمه مسعود پدرام، تهران، نشر نی، ۱۳۷۶، ص. ۱۳.
86. یاسپرس، کارل، آغاز و انجام تاریخ، ترجمه محمدحسن لطفی، تهران، انتشارات خوارزمی، ۱۳۶۳، ص. ۶.
87. کرايبة، یان، نظریه اجتماعی مدرن : از پارسونز تا هابرماس، ترجمه عباس مخبر، تهران، انتشارات آگه، ۱۳۷۸، ص. ۲۵ و ۲۶ و ۲۷.
88. ابرار اقتصادی، ۳ اردیبهشت ۱۳۷۹، ص. ۲.
89. Palmer, Monte and Larry Stem, ed., (1971) **Political Development in Changing Societies**, Mass: Health Lexington Books, p.100.
90. کاسیر، ارنست، اسطوره‌ی دولت، ترجمه یدالله مومن، تهران، انتشارات هرمس، ۱۳۷۷، ص. ۸۹.
91. Geertz, c. (1964) "Ideology as a Cultural System", in D. Apter (ed). **Ideology and Discontent.** New York: Free Press. p. 71.
92. بار، ارھارد (گردآورنده)، روش‌نگری چیست؟ ترجمه سیروس آرینپور، تهران، انتشارات آگه، ۱۳۷۶، ص. ۱۰۶.
93. اسپرینگر، توماس، فهم نظریه‌های سیاسی، ترجمه فرهنگ رجایی، تهران، انتشارات آگه، ۱۳۷۷، ص. ۳۲ و ۳۳.
94. Mathew, Arnold. (1963) **Culture and Anarchy.** ed., J. Dover Wilson, Cambridge: